Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8143
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

dñi nullo appetitu esca corporis · transfixus e aculeo
diuinitatis. Ubi quippe erat humanitas, que ad se de
uoratorem ducere; ibi diuinitas que perforaret. Ibi ap
ta infirmitas que penetraret. Ibi occulta uirtus que
raptoris fauces transfigeret. Iuliano igitur captus e,
quia inde intrauit unde mordit. Et quos mire tue
bat mortales perdidit. Quia cum aliquo uis non habuit
morte appetere cum mortale presumpsit. Hinc etiam,
quod hec ipsa de qua loquimur natura uinit, quia alle
phimiano genere qui morte nil debebat occubuit. Hinc
e, quod duos cottidie admittit post culpas reuertimur,
quia ad pecuniam uitam conditor sue culpa descendit. Sic
ita antiquus hostis. ea que de phimiano genere cepe
rat spolia amisit, simplantatas uis sue victoria perdidit
Cottidie peccatores admittit redeunt, cottidie decus sau
ui redemptoris maiuraperitur. Unde bene quoque
ad beatum iob uoce dominica iterum dicit. Aut armilla
perforabis maxilla eius. Armilla ubi ponit, ambiendo
constringit. Quid igitur per armilla, nisi circumplectens
nos diuina uita designatur, que leuiathan istius
maxilla perforat, dum nobis post peccata que prebuimus
adhuc penitentiae remedium ostendit. Armilla dum
maxilla leuiathan perforat, quia in effrenati uite
sue potentia sic uaticinat antiqui hostis obuiat. Ut
aliquando eos etiam quos iam cepit amittat, et quasi
ab ore illius cadunt, qui post peccatas culpas ad
innocentiam redeunt. Quibus cum ore illius semel rapti
maxilla eius euadere. Si perforata non esset. Iu non
more petri tenuit. Cum negauit. Iu non more dauid
tenuit. Cum in tanta se luxuria noxaque uersit. Sed
dum admittit uiteriis penitentiam redit, leuiathan